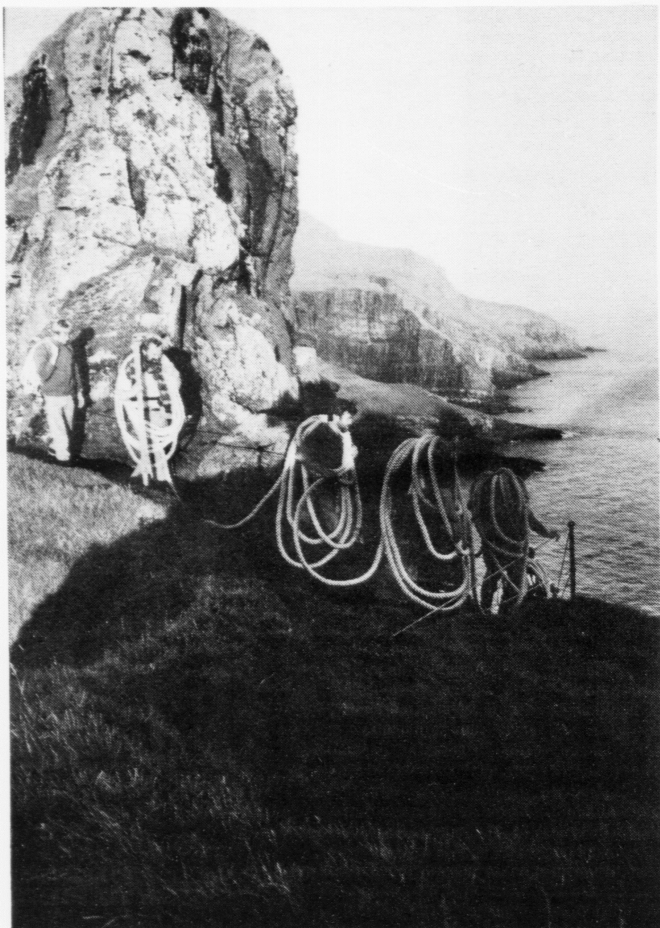

Um fólk og fuglar í fortíð og nútíð

Upptøka er eisini gjørd um náttúru, tá teir fóru eftir súlum, berandi við tí tungu línuni út í Hólmun.

Myndir: Ulla Boje Rasmussen og
Andreas Fischer-Hansen

Danski filmsleikstjórin Ulla Boje Rasmussen, sum gjørdi filmin um Gásadal, ætlat at koma til Føroya at sýna film sín um Mykines, so skjótt filmurin er liðugur í summar.

- Eg havi aftur roynt at gera eina sanna mynd av fólki í einum lítlum samfelag, sigur Ulla Boje Rasmussen

- Summum dámar betri at gera filmar um tøkfrøði og tilíðum ítøkiligum. Mær dámar betur at lýsa menniskju, lív og náttúru, fortíð og nútíð.

Hetta sigur Ulla Boje Rasmussen, sum gjørdi filmin um Gásadal, "1700 metrar frá framtíðini", ið hevur fingið virðisløn eftir virðisløn.

Aftaná nýggjar fer hon at klippa nýggja film sín, ið hon ætlat at hava lidnan næsta summar.

Aftur hesu ferð er tað ein filmur úr Føroyum. Hetta er ein filmur um Mykines, um

mykinesfólk, bygdina og fólkíð, fuglalív og fugla-veiðu við Mykineshólmi og vitanum, ið hvørt 20. sekund sendir sítt blunk út yvir Atlantshavið.

Ulla setti seg væl inn í viðurskiftini, áðrenn hon fór at taka upp. Tað hevur størsta týðning av øllum, tá ein ger dokumentarfilm, at kenna sítt evni út í æsir, sigur hon.

- Í stuttum kann eg siga, at hetta verður ein fugla- og náttúrufilmur um menniskju. Tað eru trýggjar søgur, vavdar inn í hvørja aðra. Vit hava vitan. Vitameistarin er við til at gera hesa søguna so vakra við sínum hugleiðingum um náttúru- og lívið. So er tað bygdin og lívið í bygdini, ið er fjarskotin men á ein heilt annan hátt enn Gásadalur. Triðja søgan er um fugla-veiðu við serligum denti á súluveiðuna, ið vit hava

Eina tíð býði alt filmslíðið í vitapassarahúsinum á Hólminum. Her eru Ulla Boje Rasmussen og fotografur hennara Andreas Fischer-Hansen